

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Ουδεὶς Ἐλλην ἀγνοεῖ ὅτι ἀπὸ τριακονταετίας περί που ἡ ἡμετέρα Εταιρία ἀγνοεῖται νὰ καταρτίσῃ Μουσείον ὅπερ, περιλαμβάνον πλήν τῶν ἔθνολογικῶν ἀξίων ἀποταμεύσεως ἀντικειμένων τὰ περιστωθέντα ἐνθύμια τῶν χρόνων τῆς Τουρκοκρατίας καὶ λείφανα τῶν ἀγώνων τῆς μεγάλης ἐπαναστάσεως, ἔχει ἀποβῆ ἀντόχημα προσκόνημα τοῦ Πανελλήνιου.

Θείψ συνάρδει εἰς τὰς ἐνδόξους ἀναμνήσεις τοῦ 1821 προστίθενται νῦν οἱ ἀδλοὶ τοῦ νικητφόρου πολέμου τοῦ 1912. Ἐκφάζομεν δὲ τὴν εὐχὴν καὶ ἀπευθύνομεν τὴν παραληπτικήν εἰς πάντας τοὺς δυναμένους νὰ συντελέσωσιν ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸν πλουτισμὸν τοῦ Μουσείου τῆς Ἰστορικῆς Εταιρίας, ὅπως ἀπὸ τοῦδε σπεύσωσι νὰ καταθέσωσιν εἰς αὐτὸν πᾶν ὅ, τι ἥθελε θεωρηθῆναι συντείνον εἰς τὴν γνῶσιν τοῦ μέχρι τοῦδε βίου τῶν ἀπελευθερωθεισῶν χωρῶν καὶ εἰς ἀπομνημόνευσιν τῶν κατορθωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, χάριν φρονηματισμοῦ τῶν μεταγενεστέρων.

Φωτογραφίαι, εἰκόνες, ἐνδυμασίαι, ἔπιπλα, σκεύη, λάφυρα παντοῖα, προτιμῆταις καὶ ἔγγραφα, γραμματόσημα τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς ἔσονται ἡμῖν ἀσπάσιαι δωρεαί, ἃς μετ' εὐγνωμοσύνης θέλομεν δεχθῆναι, συναναγράφοντες, καὶ ὅ πάντοτε μέχρι τοῦδε, τὸν ονομα τῶν φιλοπατρίδων δωρητῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Δεκεμβρίου 1912.

Ο Πρόεδρος

I. N. Μπότσιδης

Nietzsche. Η Γένεσις τῆς Τραγῳδίας. Τὸ θαυμάσιον ποιητικὸν καὶ φιλοσοφικὸν ἔργον τοῦ Νίτσε περὶ τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας ἐξεδόθη εἰς τὴν «Φιλοσοφίην βιβλιοθήκην» τοῦ κ. Γ. Φέξη. Ἐμβριονὸς γνώστης τῆς Ἑλληνικῆς ιδέας, μὲ ποιητικὴν πρωτοτυπίαν καὶ μὲ κριτικὴν ἰσχυρὰν ἔδωκεν ἀποκαλυπτικὸν φῶς ἐπὶ τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας καὶ γενικότερον ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ζωῆς. Η μετάφρασις φιλολογικὴ καὶ πιστὴ ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Καζαντζάκη.

Αἰσχύλου «Εύμενίδες». Ἐπιτύλλεται ἡ τραγῳδία εἰς τὸν Δελφούς, ὅπου ὁ Ἀπόλλων ἀποκομίζει τὰς Ἐρενίας φυγαδεύει τὸν Ὁρέστην, καὶ κατέβιντε τὰς Ἀθήνας, ὅπου κατ’ ἀπόφασιν τῆς Ἀθηνᾶς δικάζεται ὁ μητροκτόνος ὑπὸ τοῦ Ἀρετοῦ Πάρον καὶ ἀπολλάσσεται τῆς ποιῆς τοῦ φόνου. Ἐξεδόθη εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην τῶν ἀρχαίων οντογράφων τοῦ κ. Γ. Φέξη».

Αἰσχύλου «Ἀγαμέμνων». Τὸ πρῶτον δρᾶμα τῆς Τριλογίας «Ορέστεια», ἀναφερόμενον εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος ὑπὸ τῆς συζύγου του καὶ τοῦ ἔραστοῦ αὐτῆς. Ἡ σκηνὴ τῆς προφητικῆς Κασσάνδρας ὑδνομένης, σώνεται ὡς μία τῶν τραγικωτέρων τοῦ παγκοσμίου θεάτρου. Ἐξεδόθη εἰς τὴν σειρὰν τῶν «Ἀρχαίων Ἑλλ. οντογράφων» τοῦ ἐκδοτικοῦ οίκου Γ. Φέξη.

Ο κ. Ιω. Πήλικας ἔσχε τὴν εὐτυχῆ ἓδεαν τῆς ἐκδόσεως «Ἐπτανησιακοῦ Ἡμερολογίου». Κα πρὸ διετίας εἶχε γίνη ἀπότελμα ἐκδόσεως «Ἐπτανησιακοῦ Ἡμερολογίου» ὑπὸ τοῦ κ. Μουσούρη, ἀλλ’ ἀπέτυχε. Η πρωτοβουλία τοῦ κ. Πήλικα ἐγγνώτατα περὶ τῆς ἐδοκιμήσεως, διότι δὲ ἐκδοθεῖς τόμος καὶ διὰ τὰ περιεχόμενα καὶ διὰ τὴν φιλοκαλίαν κατατάσσεται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν τῶν ἡμερολογίων. Η ἴστορία τῆς «Ἐπτανησίου» καὶ ἡ δρᾶμας τῶν «Ἐπτανησίων» ἐν τῇ πολιτικῇ καὶ τοῖς γράμμασι εἶνε τόσον φωτεινή, ὅστε γὰρ προφροστήρη ἐτήσια δημοσιεύματα, οἷον τὸ «Ἐπτανησιακὸν Ἡμερολόγιον» καὶ νὰ καταστήῃ γνωριμότερας φυσιογνωμίας, συμπαθεῖς καὶ ἀξίας ἐπιτιμήσεως. Ἐν αὐτῷ θὰ δημοσιευθοῦν βαθμῆδον αἱ εἰκόνες τῶν ἐπιφανῶν «Ἐπτανησίων», ξώντων καὶ ἐκλιπόντων, ὡς καὶ πᾶν ὅ, τι ἀφορᾷ τὰς μήσους ἐν γένει τοῦ Ἰονίου. Τὸ «Ἐπτανησιακὸν Ἡμερολόγιον», ἵκτος τῶν δημοσιεύμάτων τοῦ ἐκδότου — ἴστορικῶν διατύπων καὶ ζωιτωμένων εὐθυμογραφημάτων — περιλαμβάνει μελέτας τῶν κ. κ. Σακελλαροπούλου, Καπούρηγλου, Λαμπρινίδου, Δάλλα, Φιλαρέτου, Γέγλε, Ζώη, Λε-Βιάζη, ἡ ποιειλλαία δὲ τῆς ἄλλης ὥλης καὶ αἱ εἰκόνες τὸ καθιστοῦν ἐπαγωγόν.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ

Κινηματογράφος αρώτης τάξεως
Λιεβίθυνος: Κ. Ευπέρογλου

Ταυτία τῶν τελευταίων ἔργοστασίων τοῦ κόσμου: Γαλλικῶν, Ιταλικῶν καὶ Αμερικανικῶν.

«Ἀσφοργειστικὴν ἐκμετάλλευσις τῶν ταιωῶν NORDISK» τῆς Κοπεγχάγης καὶ τῆς περιφήμου Δανίδος καλιτέχνιδος «ASTA NIELSEN».

ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΚΡΑΣΣΑ

ἡ γλυκυτέρα Ορχήστρα τῶν Αθηνῶν.